

34ste zondag door jaar A

Christus Koning

Mt. 25, 31-46

Aan het eind van het kerkelijk jaar wordt in het evangelie a.h.w. de eindrekening opgemaakt. Het vertelt over Christus Koning, die op een troon gezeten orde op zaken stelt. En eigenlijk stelt Hij ons maar één vraag en die luidt of je hebt omgezien naar één der minsten. En in die prachtige lezing zoals Matteüs die heeft opgeschreven legt Jezus uit wat Hij daarmee bedoelt: de hongerigen te eten geven, die dorst hebben te drinken geven, de naakten kleden en de vreemdeling gastvrijheid verlenen, zieken en gevangenen bezoeken.

God vereren deed je in de tempel, vond de gelovige Jood. Hem dienen deed je door de wetten van Mozes te onderhouden. En nu komt er zo'n vreemde rare Rabbi uit Nazareth die leert dat je God het beste eert als je behoeftigen hulp verleent. Hij leert dat je God dient als je zorg draagt voor de mensen voor wie het leven geen feest is. Voor hen die leven aan de rafelranden van onze samenleving.

Daar stonden ze destijds van te kijken, want ze vragen verbaast: 'Hoezo hebben wij U hongerig gezien, dorstig, naakt of ziek? Dan het verrassende antwoord van Jezus: in die verdrietige, hongerende en zieke medemensen heb ik bij jullie aangeklopt!

Gelukkig is – mede door onze paus Franciscus - het besef in onze kerken doorgedrongen dat God dienen doe je in eerste instantie door de handen uit de mouwen te steken. Door daadwerkelijk er te zijn voor al die medemensen ver weg en dichtbij die in nood zitten. Ver weg aan die landen waar het leven extreem moeilijk is door honger, ziekte, oorlog, dictatuur of natuurgeweld, denkt u maar eens aan de orkaan Vamco op de Filipijnen. En er zijn helaas veel voorbeelden te noemen.

Maar denkt u ook eens aan de nood dichtbij. Hier in het welvarend Nederland waar nu bijna 8% op of onder de armoede grens leeft. En dat terwijl een ander – nu vanwege corona even niet - zich drie of meer keren per jaar een verre vakantie kunnen veroorloven. Maar de armoede kan ook hier in Nederland een heel ander gezicht hebben: Ik was hongerig, niet naar voedsel - de koelkast was nog redelijk gevuld en de supermarkt is bijna altijd om de hoek - ik was hongerig naar medeleven, een hartelijk woord, een schouderklopje. Maar jij ging aan mij voorbij, je had geen tijd of het interesseerde jou niet dat ik door omstandigheden mijn leven even niet zag zitten.

Ik had dorst, niet naar drank, de kraan was dichtbij en de flessen cola stonden in

de kelder. Maar ik hunkerde naar wat erkenning, een uurtje gezelschap, maar jij had het te druk met je eigen zaken.

Ik was een vreemdeling, nee geen buitenlander, maar ik was anders dan jij, we verschilden van mening en levensopvatting en toen dat duidelijk werd heb jij mij afgeschreven en was ik niet langer welkom.

Ik was naakt; niet dat ik geen kleren had, genoeg en nog volgens de laatste mode..... maar toen anderen door hun geroddel mij in mijn hemd zetten, heb jij mij niet verdedigd.

Ik was ziek, corona, ik was bang door al die beelden die ik gezien heb van overvolle IC's en benauwde mensen die beademd moesten worden, Jij wist het, maar geen enkel telefoontje.

Ik was gevangen, nee niet achter tralies. Maar ik was gevangen in mijn ouderdom, ik zat door mijn handicap vast in mijn eigen huis, maar jij hebt me nooit eens bevrijdt.... ik heb je nooit eens gezien of gehoord.

Ik was.....en toen ik je zo nodig had was je er niet voor mij.....

Wellicht is Jezus nooit – voor mij in ieder geval niet – zo duidelijk geweest. Hij zegt: 'Alles wat je voor een van de geringsten van mijn broeders en zusters niet hebt gedaan, heb je ook voor mij niet gedaan. En alles wat je voor deze mensen wel hebt gedaan heb je ook voor mij gedaan. Duidelijker kan het toch niet? Nee Hij laat ons duidelijk zien en voelen dat we niet voor ons zelf alleen moeten leven. Zo van als het mij maar goed gaat, die ander ziet maar. Hij heeft ons voorgeleefd zijn zorg voor de zieken, armen, machtelozen, vervolgd en zwakken maar ook voor de sterken.

Christus Koning, is geen feest dat alleen op vandaag slaat. Nee het verwijst naar de toekomst die vandaag al begonnen is, en die toekomst dat is de doorbraak van het Rijk Gods. Dat is een rijk van gerechtigheid van vrede en liefde. Een droom die God bij de schepping voor ogen had. Die droom komt zo mooi bij de eerste lezing ter sprake bij monde van de profeet Ezechiël zegt God wie Hij is: een goede Herder die omziet naar heel zijn kudde, die zorgt voor al zijn schapen, ook al zijn ze vermist of verdwaald, ziek en gewond of sterk en gezond. Zo zorgt God voor heel zijn schepping en Hij vraagt ons via Jezus dat wij helpen die droom van Hem te verwezenlijken. Dan nog even terug naar de woorden van Jezus: 'Alles wat je voor een van de geringste hebt gedaan heb je voor Mij gedaan, en alles wat je niet voor een van de geringste hebt gedaan heb je ook voor Mij niet gedaan.

Een mooi voornemen op deze laatste zondag van het liturgisch jaar en laten wij

zichtbaar maken wat ons geloof in woorden en daden inhoudt. Amen.
Rob Kosterman, diaken